

De opstanding was niet op zondag

In Daniël 7 wordt gesproken van een man die de heilige dingen van God veruïneren zal.

“Hij zal erop uit zijn bepaalde tijden en de wet te veranderen”

Het gaat specifiek over dingen die in de eindtijd en speciaal in de grote verdrukking zullen plaatsvinden. Wat dat betreft staat onze wereld dus nog wat te wachten. Ik geloof echter, omdat het gaat om bepaalde tijden en de wet, dat we te maken hebben met de voorschriften van de Here God, zoals we die in Zijn woord hebben leren kennen, de hoogtijden, of feesten.

Ik geloof niet dat er straks ineens iemand opstaat en de dingen plotsklaps veranderen zal, maar na een afkalvingsproces van honderden tot duizenden jaren zal hij nieuwe betekenis geven aan de oude maar leeggeroofde *“bepaalde tijden en de wet”*.

Voorbeeld:

- 1) Pasen, Easter zeggen de Engelsen. De Duitsers Ostern. Dit feest wordt niet gevierd op de door God ingestelde tijd, zoals we die in Leviticus voorgeschreven vinden. We hanteren een heidense kalender en die dagen zijn gekoppeld aan heidense zaken. Eastern/Ostern is verbasering van de afgod Astarte.
- 2) Kerstfeest wordt absoluut niet gevierd op de datum waarop de Here Jezus werd geboren, maar het is wel het heidense zonnwendefeest. De zon wordt weer sterker, we vieren ook de dag van de zon.

Dat betekent dat in onze christelijke feesten, altijd resten van heidendom gebleven zijn. Nu het christendom enorm aan invloed en kracht inboet is het voorspelbaar dat straks het heidendom haar feesten weer claimt en haar heidense betekenis daarin terugbrengt.

Hoe staat dat met Goede vrijdag?

Algemeen wordt aangenomen dat Jezus op vrijdag werd gekruisigd en de opstanding op zondagmorgen omstreeks zonsopgang plaatsvond. Weinig mensen hebben er ooit aan gedacht

deze 'Goede Vrijdag-Paaszondag'-traditie eens te onderzoeken of te bewijzen. Niettemin zegt de Bijbel ons alle dingen te toetsen (te bewijzen).

Lag Jezus drie dagen en drie nachten in het graf, zoals Hij duidelijk gezegd heeft dat gebeuren zou? Mattheüs 12:40?

Krijgt u drie dagen en drie nachten tussen zonsondergang op Goede Vrijdag en zonsopgang op Paaszondag? Dat gaat niet lukken, gevolg is dat men de Bijbelse zaken gaat veranderen om de Bijbelse gegevens te harmoniëren met de traditie. De traditie boven de Bijbel.

Wat zijn de feiten?

De sceptische Farizeeën vroegen Jezus om een teken, een **bovennatuurlijke aanwijzing, als bewijs dat Hij de Messias was.** *Mattheüs 12:39*

“Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Een verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken gegeven worden, dan het teken van Jona, de profeet. Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart der aarde zijn”

Laten wij nu eens stilstaan bij het enorme belang, de vérstrekkende betekenis, van Jezus' bewering. Hij verklaarde uitdrukkelijk dat het **teken dat Hij als bewijs van Zijn Messiasschap** zou geven was: **dat Hij precies drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zou zijn.**

De strekking van het teken

Deze Farizeeën, die Christus verwerpen, eisten bewijs. Jezus bood hun een bewijs. Dat bewijs was behalve de opstanding zelf, **ook de tijdsduur** van Zijn verblijf in Zijn graf alvorens Hij zou worden opgewekt.

Denk eens aan wat dit betekent! Jezus baseerde Zijn aanspraak, dat Hij uw en mijn Verlosser is, op Zijn verblijf in het graf van precies drie dagen en drie nachten. Zou Hij precies drie dagen en drie nachten in de aarde verblijven, dan zou Hij de Verlosser blijken te zijn, faalde Hij in het vervullen van dit teken, dan moet Hij als een misleider worden verworpen!

Geen wonder dat Satan de ongelovigen laat spotten met het verhaal van Jona en de "walvis"! Geen wonder dat de duivel een traditie heeft doen ontstaan waarmee wordt **geloochend** dat Jezus de Messias is! Wordt de te korte duur van drie dagen en drie nachten niet dikwijls gebruikt als een argument tegen de Bijbelse waarheid?

De Bijbelse definitie van de duur van dagen en nachten is echter eenvoudig.

Zelfs Bijbelcritici erkennen dat in het Hebreeuws, de taal waarin het boek Jona is geschreven, de uitdrukking "drie dagen en drie nachten" een periode van 72 uur betekent: drie twaalfurige dagen en drie twaalfurige nachten. Jona 1:17

*"En de Here beschikte een grote vis om Jona in te slokken; en Jona was in het ingewand van de vis **drie dagen en drie nachten**"*

Dit was een periode van 72 uur. En Jezus zei ondubbelzinnig dat **gelijk** Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zou Hij dezelfde tijdsduur in Zijn graf zijn.

Evenals Jona 72 uur in het "graf", dat is het woord dat Jona zelf gebruik voor het ingewand van de vis, (vgl. Jona 2:2, waar die plaats dodenrijk of graf wordt genoemd) was, om, **nadat hij op bovennatuurlijke wijze door God was opgewekt** (door te worden uitgespuwd), **voor de bevolking van Ninevé een verlosser te worden** na het verkondigen van de waarschuwing voor hen, zo zou Jezus 72 uur in Zijn graf zijn, om vervolgens door God te worden opgewekt **teneinde de Verlosser van de wereld te worden.**

Wist Jezus wel hoeveel tijd er in een 'dag' en in een 'nacht' zit?

Johannes 11:9

"Jezus antwoordde: Zijn er niet twaalf uren in een dag? Als iemand overdag loopt, stoot hij zich niet, omdat hij het licht van deze wereld ziet, maar als iemand 's nachts loopt, stoot hij zich, omdat het licht niet bij hem is"

Let op de Bijbelse definitie van de uitdrukking "**de derde dag**". Een groot aantal teksten zegt ons dat Jezus de derde dag opstond. Zie hoe de Bijbel de tijd preciseert die nodig is om "de derde dag" te voltooien.

In Genesis 1 staat dat God scheiding maakte tussen licht en duisternis, **tussen dag en nacht**. De scheppingsweek bestond uit zes dagen en nachten. In de verzen 4 tot en met 13 worden de eerste drie volle etmalen beschreven.

Dit is de enige Bijbelse definitie die de hoeveelheid tijd die in de uitdrukking "de derde dag" is besloten, verklaart en vaststelt. Deze omvat drie donkere perioden die "nacht" heten, en drie lichte perioden die "dag" heten: drie dagen en drie nachten, en Jezus zei dat elke periode twaalf uur telt: een totaal van 72 uur.

Dit zou afdoende moeten zijn! Ieder zevenjarig kind kan dit uitrekenen.

Wat is er fout?

Wat is er fout aan deze duidelijke, eenvoudige woorden van Jezus? Hoe **weten** deze geleerde en nauwgezette theologen dat Jezus op 'Goede Vrijdag' werd gekruisigd en op 'Paaszon­dag' opstond? Het eenvoudige antwoord is: zij weten het niet, want het is niet zo! Het is louter traditie, een traditie die ons van kindsbeen af is bijgebracht en die wij achteloos hebben aanvaard!

Jezus waarschuwt tegen het "krachteloos" maken van Gods Woord. Markus 7:13

“En zo maakt gij het woord Gods krachteloos door uw overlevering, die gij overgeleverd hebt. En dergelijke dingen doet gij vele”

Wij hebben nu twee bijbelse getuigenissen onderzocht, in Mattheüs en in Jona, die beide de tijdsduur dat het lichaam van Jezus in het graf verbleef vaststellen op drie dagen en drie nachten, door de Bijbel duidelijk gedefinieerd als 72 uur.

Markus 8:31

*“En Hij begon hun te onderwijzen, dat de Zoon des mensen veel moest lijden en verworpen worden door de oudsten en de overpriesters en de schriftgeleerden en gedood worden en **na drie dagen opstaan**”.*

Een zevenjarig kind kan dit uitrekenen. Als Jezus op vrijdag was gedood en vervolgens na één dag was opgestaan, zou de opstanding op zaterdagavond hebben plaatsgevonden. Als Hij na twee dagen was opgestaan, zou de opstanding op zondagavond hebben plaatsgevonden en na drie dagen, dan zou de opstanding op maandagavond hebben plaatsgevonden!

Onderzoek deze tekst nauwkeurig. U kunt met geen enkele rekenkundige procedure op minder dan een volle 72 uur – drie dagen en drie nachten – uitkomen bij een opstanding die drie dagen

na de kruisiging plaatsvond. Als Jezus slechts van vrijdag zonsondergang tot zondag zonsopgang in het graf is geweest, dan moet u ook deze tekst uit uw bijbel schrappen, of u moet Jezus Christus als een bedrieger afwijzen! Als Hij **na** drie dagen opstond, zou het meer dan 72 uur kunnen zijn, maar het kan geen seconde minder zijn.

Ook in Markus 9 staat "*drie dagen na Zijn dood zal Hij opstaan*".

Markus 9:31

*"Want Hij gaf onderwijs aan zijn discipelen en zei tegen hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen van mensen en zij zullen Hem doden, en **nadat** Hij gedood is, zal Hij op de derde dag opstaan"*.

Het kan niet de tijd tussen vrijdag zonsondergang en zondag zonsopgang zijn; dat is immers slechts 36 uur, dit ons brengt tot het midden van de tweede dag **nadat** Hij was gedood.

In Mattheüs 27:63 wordt Jezus geciteerd: "*Na drie dagen zal Ik opgewekt worden*". Ook dit kan niet minder dan 72 uur zijn. Johannes 2:18

Opmerking:

Deze gebeurtenis is na de tempelreiniging, een actie die volgens joodse traditie alleen door de Messias gedaan mocht worden. Zij vragen dus, hebt u de autoriteit van de Messias?

"Toen antwoordden de Joden en zeiden tegen Hem: Welk teken laat u ons zien dat u het recht hebt dit te doen? 19 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen"

[Grieks: ook 'in' of 'met'] drie dagen zal Ik hem doen herrijzen".

Herrijzen binnen drie dagen na te zijn afgebroken, ofwel gedood en begraven, kan niet **na** meer dan 72 uur zijn. Johannes 2:20

"De Joden dan zeiden: Zesenvertig jaren is aan deze tempel gebouwd en U zult hem in drie dagen laten herrijzen? 21 Maar Hij sprak van de tempel van zijn lichaam. 22 Toen Hij dan uit de doden was opgewekt, herinnerden Zijn discipelen zich, dat Hij dit tegen hen gezegd had, en geloofden zij de Schrift en het woord, dat Jezus gesproken had".

Als wij alle getuigenissen van **de Bijbel** moeten accepteren, moeten wij concluderen dat Jezus precies drie dagen en drie nachten – drie volle 24-urige perioden - 72 uur in het graf was, of het enige bovennatuurlijke bewijs dat Hij gaf schiet te kort. Niet voor en niet na, maar precies 72 uur. Klopt dat ook met de werkelijkheid, is het zo inderdaad gegaan?

Het tijdstip van de opstanding

Let nu nauwkeurig op het volgende feit: om drie dagen en drie nachten – 72 uur – in het graf te zijn moest onze Heer **op precies dezelfde tijd van de dag worden opgewekt als Zijn lichaam in het graf werd gelegd.**

Laten wij ons goed realiseren wat dit uiterst belangrijke feit betekent.

Indien wij het tijdstip van de begrafenis kunnen vinden, dan hebben we tevens het tijdstip van de opstanding. Als de begrafenis bijvoorbeeld bij zonsopgang was, dan moest de opstanding, als het lichaam drie dagen en drie nachten in het graf was, eveneens bij zonsopgang, drie dagen later, plaatsvinden. Als de begrafenis om twaalf uur 's middags was, was de opstanding om twaalf uur 's middags. Als de begrafenis bij zonsondergang was, was de opstanding bij zonsondergang, drie dagen later.

Dag van de voorbereiding

De dag van de kruisiging werd "de Voorbereiding" genoemd, de dag voor de sabbat.

Lucas 23:50

“En zie, daar was een man van wie de naam Jozef was, een raadsheer, een goed en rechtvaardig man. Deze had niet ingestemd met hun voornemen en handelwijze. Hij kwam uit Arimathea (dit betekent: een gedode leeuw voor God), een stad van de Joden, en verwachtte ook zelf het Koninkrijk van God.....vers 54 en het was de dag van de voorbereiding en de sabbat brak aan”.

Ditzelfde staat in Mattheüs 27:59-62 en Markus 15:42-46.

Deze dag eindigde bij zonsondergang, volgens de bijbelse berekening (Leviticus 23:32).

Jezus riep met luider stem kort op "het negende uur", d.w.z. drie uur in de middag.

Markus 15:34

“En op het negende uur riep Jezus met luide stem: Eloi, Eloi, lama sabachtani, dat is vertaald: Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? Vers 37 En roepenmd met luide stem gaf Jezus de geest”.

Zie ook Mattheüs 27:46-50 en Lucas 23:44-46.

Toch werd Jezus nog vóór deze zelfde dag eindigde begraven, nog voordat de zon onderging (Mattheüs 27:57; Lucas 23:52-54).

Johannes voegt er nog aan toe: Johannes 19:42

“daar dan legden zij Jezus neder wegens de Voorbereiding der Joden, omdat het graf dichtbij was”.

Volgens de wetten die door de Joden in acht worden genomen moeten alle dode lichamen vóór het begin van een sabbat of feestdag begraven zijn. Daarom werd Jezus nog vóór zonsondergang op dezelfde dag dat Hij stierf begraven. Hij stierf kort na 3 uur 's middags.

De begrafenis van Christus' lichaam was in de late namiddag! Het was tussen 15.00 en zonsondergang (18.00 uur onze tijd), zoals deze Bijbelteksten bewijzen.

En aangezien de opstanding drie dagen later op precies dezelfde tijd van de dag moest plaatsvinden, vond de opstanding van Christus niet bij zonsopgang plaats, maar in de late namiddag, tegen zonsondergang. Dus precies wanneer de sabbath begint. De sabbath is beeld van rust en vrede die na de tijd van zonde en onrust aan de wereld gegeven zal worden, ze is type dat die rust komen zou, in Christus, in Zijn verrijzenis, is die vrede daar, nu hoeve we niet meer de sabbath te houden, En zeker niet de zondag. Besef hoe het heidendom heeft huisgehouden in de christelijke leer. De rust is niet gekoppeld aan een dag (sabbath of zondag) maar is gekoppeld aan een persoon, de opgestane Heer.

Hoe opzienbarend dit feit ook moge zijn, het is de ondubbelzinnige waarheid van de Bijbel!

Indien Jezus op enig ander tijdstip is opgestaan, kan Hij niet drie dagen en drie nachten in Zijn graf zijn geweest. Indien Hij op enig ander tijdstip is opgestaan, heeft Hij met dit teken dat Hij gaf, gefaald in het bewijzen dat Hij de ware Messias is, de Zoon van de levende Schepper. Of Hij is aan het einde van een dag tegen zonsondergang opgestaan, of Hij is de Christus niet! Zijn aanspraak daarop liet Hij van dit teken afhangen. Hoe zit het nu met de opstandingsdag?

Welke sabbat volgde op de kruisiging?

Nu komen wij aan een tegenwerping die sommigen zouden kunnen maken; het gaat hierbij echter juist om het punt dat deze waarheid bewijst. Wellicht hebt u opgemerkt **dat volgens de bijbelteksten de dag na de kruisiging een sabbat was**. Vandaar dat men eeuwenlang blindelings heeft aangenomen dat de kruisiging op vrijdag plaatsvond.

Nu hebben wij met alle vier de evangeliën aangetoond **dat de dag van de kruisiging "de Voorbereiding" werd genoemd**: de voorbereidingsdag voor de sabbat. Maar voor welke sabbat?

Johannes' evangelie geeft het antwoord: Johannes 19:31

"opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op de sabbat, omdat het de voorbereiding was (want) de dag van die sabbat was een grote dag".

Wat betekent '**een grote sabbat**'? Vraag het aan een Jood. Hij zal u zeggen dat het een der jaarlijkse heilige dagen of feestdagen is. Ieder jaar vierden de Israëlieten **zeven van dergelijke dagen**, elk daarvan werd een sabbat genoemd! **Jaarlijkse sabbatten of hoogtijden vallen op bepaalde kalenderdagen**, die in de verschillende jaren op verschillende dagen van de week vallen, zoals de Romeinse feestdagen die nu worden gevierd. Kerstfeest is altijd op dezelfde datum, maar niet op dezelfde dag van de week.

Deze sabbatten kunnen bijvoorbeeld op een maandag vallen, of op een donderdag, of een zondag. **Deze jaarlijkse sabbatten of Gods feesten vindt u bijvoorbeeld in Leviticus 16:29-31 en hoofdstuk 23. Mattheüs 26:2**

"U weet dat het over twee dagen het Passcha is, en dan zal de Zoon des mensen overgeleverd worden om gekruisigd te worden"

'Paasfeest' is een vertaling van 'Pascha'.

Markus 14:1

"En na twee dagen was het Pascha en het feest van de ongezuurde broden. En de overpriesters en de schriftgeleerden zochten, naar een manier om Hem door list te grijpen en te doden".

En als u dit hoofdstuk verder leest, zult u zien dat Jezus inderdaad op het Pascha werd gekruisigd! En wat is het Pascha? In het twaalfde hoofdstuk van Exodus vindt u het verslag van het oorspronkelijke Pascha.

De Israëlieten doodden de lammeren en streken het bloed ervan aan de deurposten en de bovendorpel van hun huis en ieder huis waar het bloed aldus was aangebracht, werd door de doodsengel overgeslagen en voor de dood gespaard. Na het Pascha volgde een heilige samenkomst of jaarlijkse sabbat.

Zie de data: Numeri 28:16

*“In de eerste maand, op de veertiende dag van de maand, is het Pascha voor de Heere. En op de **vijftiende dag** van deze maand is het feest; zeven dagen moeten er ongezuurde broden gegeten worden. Op de eerste dag moet er een heilige samenkomst zijn, geen enkel dienstwerk mag u doen”.*

Het Pascha-lam, dat ieder jaar op de 14e van de eerste maand, 'Abib', werd gedood, was een voorafschaduwing van Christus, het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. Christus is ons Pascha-lam, geslacht voor ons (1 Korinthe 5:7).

Jezus werd geslacht op precies dezelfde dag dat ieder jaar het Pascha-lam werd geslacht. Op de **14e Abib**, de eerste maand van het Hebreeuwse jaar, werd Hij gekruisigd. En deze dag, het Pascha, was de dag vóór – en de voorbereiding op – de feestdag, of jaarlijkse grote sabbatdag, die op de **15e Abib** viel.

Deze sabbat of grote sabbath of hoogtijd, kan op iedere dag van de week vallen. Het komt vaak voor dat hij op donderdag valt en wordt dan, ook tegenwoordig, op die dag gevierd. **En de Hebreeuwse kalender toont aan, dat in het jaar dat Jezus werd gekruisigd, de 14e Abib, de Paschadag, de dag waarop Jezus werd gekruisigd, een woensdag was.**

En de jaarlijkse sabbat viel op donderdag. Dit was de sabbat die naderbij kwam toen Jozef van Arimathea zich haastte om het lichaam van Jezus laat op die woensdagnmiddag te begraven. Er waren in die week twee afzonderlijke sabbatten!

Op welke dag was de opstanding?

Welke dag van de week was nu de opstandingsdag?

De eersten die bij het graf kwamen om het te onderzoeken waren Maria Magdalena en haar metgezellen; dat was op de eerste dag van de week (zondag), 's morgens heel vroeg, toen het nog donker was en de zon begon op te komen, in de schemering.

Markus 16:2

“en heel vroeg op de eerste dag van de week kwamen zij bij het graf, toen de zon opging”.

Zo staat het ook in Lucas 24:1 en Johannes 20:1.

Dit zijn de teksten waarvan de meeste mensen veronderstellen dat ze zeggen dat de opstanding op zondagmorgen bij zonsopgang plaatsvond. Maar dat zeggen ze niet!

Toen de vrouwen arriveerden, was het graf al open! Op dat tijdstip op zondagmorgen, toen het nog donker was, was Jezus daar niet! Een engel zei dat Hij opgewekt was: Markus 16:6

“maar hij zei tegen hen: wees niet ontgaan. U zoekt Jezus de Nazarener, de Gekruisigde. Hij is opgewekt! Hij is hier niet; zie de plaats waar zij Hem gelegd hadden”

(Lucas 24:6; Mattheüs 28:5-6).

Bij zonsopgang die zondagmorgen was Jezus al opgestaan! Natuurlijk. Hij was immers in de late namiddag, tegen zonsondergang, uit het graf opgestaan!

En daar wij weten dat Christus op woensdagmiddag laat werd begraven en dat de opstanding drie dagen later op precies dezelfde tijd van de dag plaatsvond, weten wij dat de opstanding van Christus laat op zaterdagmiddag/ de wekelijkse sabbath geschiedde.

De sabbathdag eindigde bij zonsondergang. Het was laat op die dag, vóór het begin van de eerste dag van de week. Het was dus helemaal geen opstanding op zondag. Het was een opstanding op sabbath!

Eerlijke bezwaren onderzocht

Iemand zal zeker de aandacht vestigen op Markus 16:9, daar hij meent dat deze tekst zegt dat de opstanding op zondag plaatsvond. Markus 16:9

“En toen Jezus opgestaan was, 's morgens vroeg op de eerste dag van de week, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalene”

'Opgestaan was' is voltooide tijd. Staat er dat Hij 'opstond'? Nee, vroeg op de eerste dag van de week, op de tijd dat Hij aan Maria Magdalena verscheen, was Hij opgestaan. Natuurlijk was Hij dat! Hij stond op laat in de middag daarvoor, dus verscheen Hij vanzelfsprekend op zondagmorgen als de opgestane. Deze tekst weerlegt in geen enkel opzicht de andere teksten die wij hebben gegeven.

Mattheüs 28:1

“Laat na de sabbat, toen het licht begon te worden op de eerste dag van de week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria om naar het graf te kijken”

Hier doet zich iets vreemds voor in de vertaling, wanneer men correct vertaald had was datgene wat ik tot nu toe gezegd heb veel duidelijker geweest. Er staat in het Grieks **sabbatoon, dat is meervoud van sabbath.**

Nu wordt het spannend en mooi:

Volgens Mark. 16:1 kochten de vrouwen hun specerijen na de sabbat.

“En toen de sabbat voorbij gegaan was....”

Hier staat sabbat in het **enkelvoud sabbatou.**

De vrouwen kochten hun specerijen na de sabbath en dan lezen we in Luk. 23:56

“En toen zij teruggekeerd waren, maakten zij specerijen en mirre gereed. En op de sabbat rustten ze overeenkomstig het gebod”

Er is slechts één mogelijke verklaring: Na de jaarlijkse grote sabbat, de feestdag van de dagen der Ongezuurde Broden, die op donderdag viel, kochten en bereidden deze vrouwen op vrijdag hun specerijen en vervolgens rustten zij op de wekelijkse sabbat, zaterdag, naar het gebod (Exodus 20:8-11).

De zeven speciale grote sabbatten worden in enkelvoud weergegeven in onderscheid tot de wekelijkse sabatten, die altijd in meervoud gesteld zijn.

Een vergelijking van deze twee teksten bewijst dat er die week **twee** sabbatten waren, gescheiden door een werkdag. Een bijzondere en de wekelijkse sabbat.

Schematisch krijg je deze volgorde:

